

Rahulolu Nooruse Kooliga 2021

Kooli hoolekogu esimesele rahulolu küsitlusele uue kooli nime all vastas ühtekokku: 502 õpilast (vastavalt 1.kl/58, 2.kl/29, 3.kl/58, 4.kl/44, 5.kl/62, 6.kl/63, 7.kl/87, 8.kl/60, 9.kl/44) ja 181 vanemat. Õpilaste tulemus on hea, vanemad võiksid alati aktiivsemad olla. Samas on hea meel, et vanemaid oli vastanud igas vanuseastmes üsna võrdselt. Kõige tublimad olid kuuenda ja kolmanda klassi vanemad. Loodame, et vähemalt said vastata need, kellel oli midagi südamel. Kiitus kõigile, kes leidsid aega kiirel jõulueelsel ajal süveneda.

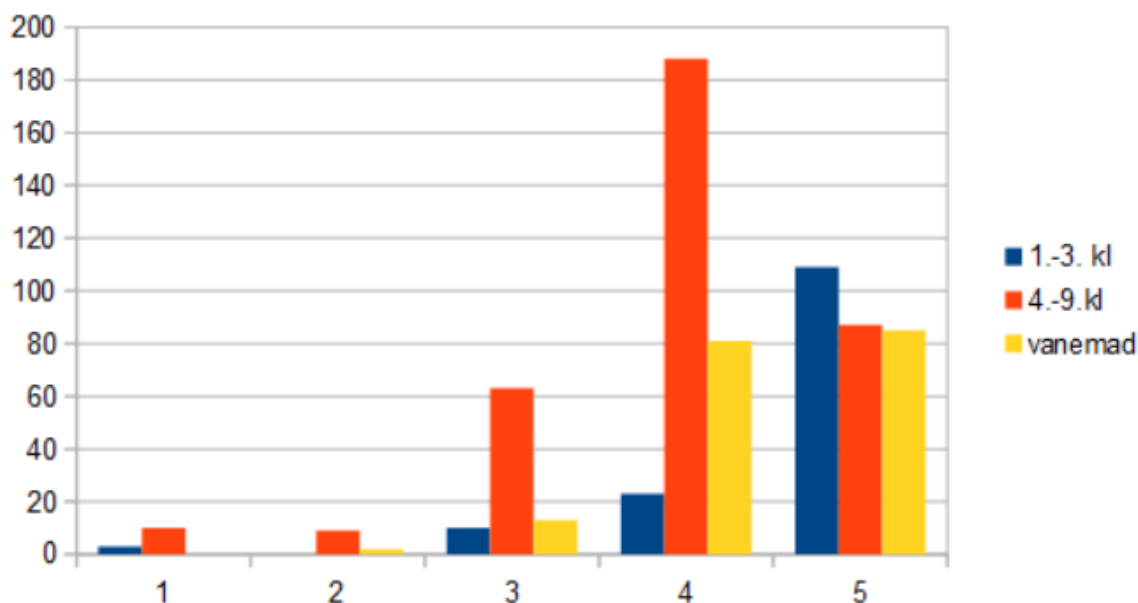
Küsitluse koostas hoolekogu, M.Rebel ja H.C. Martinsaari vedamisel, koostöös õpetajate esindusega A.Siinvert, M.-M. Naulainen, S.Mehik ja tugiteenustega P. Tenno ja L. Ajangu. Vastuseid analüüsisid kokku neli lapsevanemat. Põhjalik ülevaade on edastatud juhtkonnale ja kokkuvõtte olulisemast jääb nagu varasemalt avaliku infona koolilehele.

Õnneks võib öelda, et hoolekogu ja kooli juhtkonna jaoks, kes on koolieluga natuke tihedamalt kursis, üllatusi ei esinenud. Ehk siis ei ole täna koolis neid probleeme, mille kohta poleks meil juba vähemal või rohkemal määral eelinfot. Mõnel juhul andis küsitlus teemale tähtsust juurde, mõnel juhul tundub vastupidi.

Samuti paistab välja, et algastmes ollakse veel väga positiivsed kõiges, mis kooli puudutab. Vanemad õpilased on oluliselt kriitilisemad ja lapsevanemaid leidub nagu ikka seinast sein, sest kõigil on ka väga erinevaid kogemusi ette sattunud.

Aga võtame teemad järjekorras.

Kuidas sulle meeldib meie kool?

Rahulolu kooliga on üllatavalt hea, eriti kui arvestada kriitilisi aegu, mis on nõudnud kogu kooliperelt suuremat pingutust. Tundub, et oleme suutnud säilitada oma empaatiavõime ja võtame asja jätkuvalt mõistusega.

Algastmes toodi välja, et meeldivad õpetajad, ujumine/ujula ja negatiivse poole pealt toodi enim välja

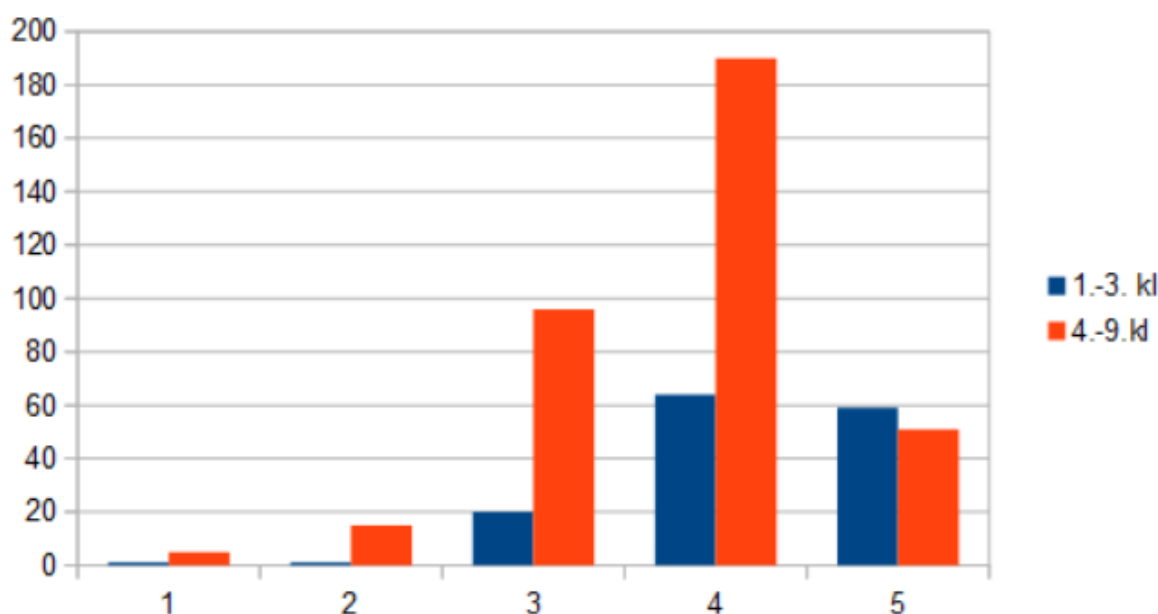
roependamist.

Vanemates astmetes toodi positiivsena välja õpetajaid ja koolitoitu. Samuti meeldivad õpilastele kooli üritused ja tähtpäevade tähistamine, ujula/ujumine ning võimla vahetunnid/pallivahetunnid.

Negatiivse poolena toodi enim välja seda, et kodus on palju õppida, kiusamist ja ebaviisakalt käituvaid õpilasi.

Lapsevanematel palusime hinnata kooli mainet. Seda hinnatakse isegi väga heaks ja heaks, paari üksiku erandiga, kus toodi välja, et koolis on kord natukene käest ära ja soovitakse rohkem lapsevanemate informeerimist. Samuti kurdetakse segadust parkimisega Nooruse tn ääres ning hommikuse liikluskäitumisega. Õnneks on parkimise- ja liiklusteemad aktiivselt koolis ja hoolekogus arutlusel ning neisse suhtutakse tõsiselt. Loodame, et lähitulevik siin ka mingeid arenguid näitab. Ennekõike on see, aga lapsevanemate enda teha. Palun vältida laste ukse ette sõidutamist - eriti viimastel minutitel.

Kuidas õppimisega hakkama saad?

Selles punktis töid algklasside õpilased välja õppeaineid, mis on neile rasked - matemaatika, eesti keel ja inglise keel. Samas oli ka neid õpilasi kelle jaoks just matemaatika on kerge.

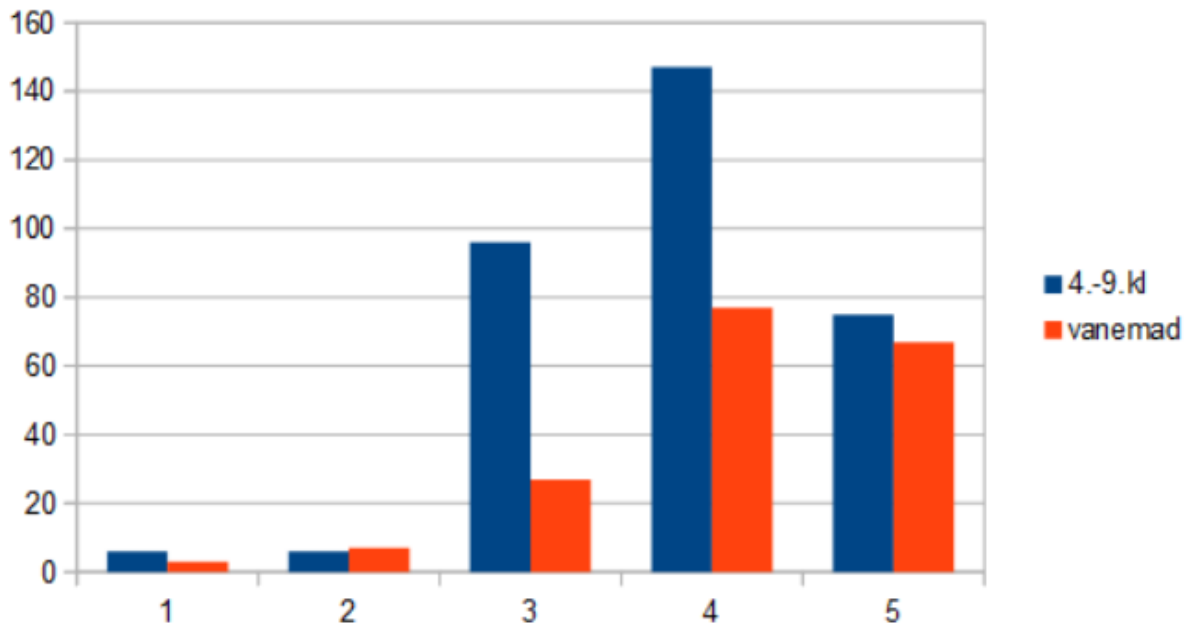
4.-9. klass töi samuti ennekõike välja kergeid ja raskeid õppeaineid - matemaatika on kõige raskem.

Samuti toodi välja kodutööde mahtu ja raskust. Eriti õpilaste puhul, kellel on peale koolipäeva trennid jm. huvitegevused.

9.kl õpilane: „Raskusi tekitab mõnede õpetajate mitte vastutulelikkus ja kohati ka õpilaste kiusamine“.

Õnneks ei ole see valdav, aga siiski tasub meelde tuletada, et inimlik mõistvus ja soe suhtumine õpetaja poolt on alati omal kohal ning kõrgelt hinnatud õpilaste seas. Loomulikult on see eelduseks, et ka õpilane samaga vastata oskab. Koduse kasvatus roll ei ole vähem tähtis. Hoolekogul on plaanis tulevikus tuua vanemateni laste toetamiseks vajalikke koolitusi.

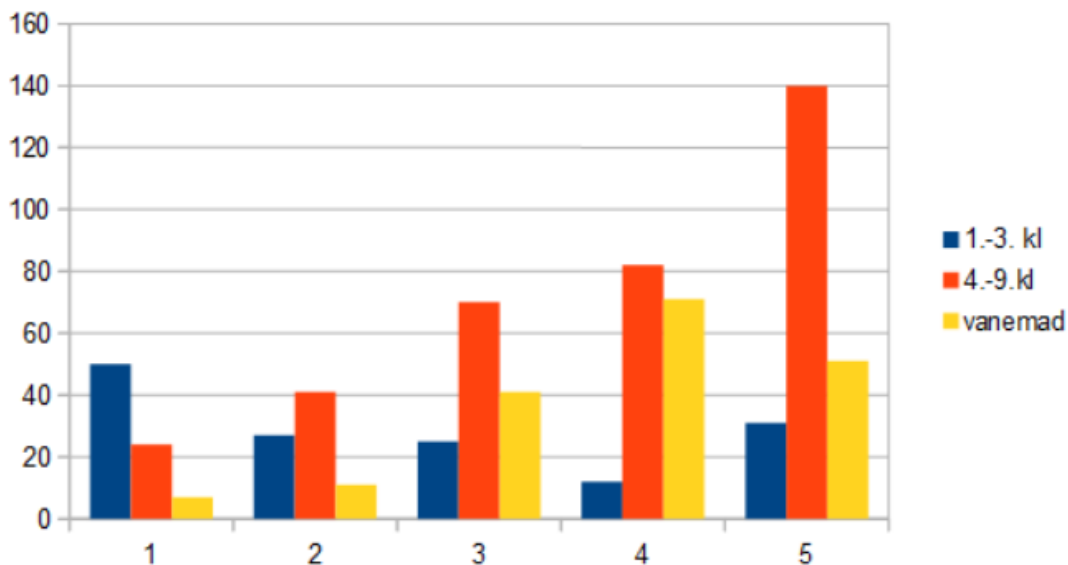
Kas sa tead, millistest oskustest ja teadmistest sinu hinne kujuneb?

Seda küsimust küsiti õpilastelt meie poolt esimest korda ja hoolekogu on tänulik õppealajuhataja A.Siinvertele selle huvi eest. Tagasisidest selgub, et enamus õpetajaid selgitab hästi, mõned kohe väga hästi ja üksikud, kelle puhul on vaja sellega rohkem tööd teha. Üks hinnetega alles alustanud klass pidas hindamist liiga karmiks. Ilmselge on tagasisidest see, et nii õpilased kui vanemad hindavad hinde sisu selgitamist kõrgelt. Lapsevanemad on tänulikud õpetajatele, kes kirjutavad hinde sisu lahti ka Studiumisse.

Kokkuvõttes, mida selgemad on hinde kriteeriumid, seda kõrgem tundub õpimotivatsioon. Täname kõiki õpetajaid, kes teevad seda juba täna hästi ja julgustame teisi nendest eeskuju võtma.

Kuidas sulle meeldib distantsõpe?

See on punkt, kus eriti algastmes eristuvad äärmused. Ilmselgelt on igas eas mõlemal pool inimtüüpe, kellele sobibki rohkem kodus või vastupidi koolis õppida. Ja samuti on mõlema poolt ja vastu umbes võrdselt argumente. Ka tugikeskus võib kinnitada, et on neid, kes said distantsil olles asjad paremini

juonde kui koolis olles ja veel rohkem neid, kellele uus olukord tegi karuteene.

Ametlikult koduõppe vormile on meie koolist teadaolevalt lahkunud vaid üks õpilane. Vanemates klassides on ka mõned üksikud, kes kasutavad isiklikel põhjustel erinevaid individuaalõppe vorme ja mõni neist käib nt ainult konsultatsioonides.

1.-3. klass on kõige kurvem ja tõi distantsõppe miinusena välja seda, et ei saa koos sõpradega olla ja isegi rohkem kurdeti selle üle, et distantsõppe ajal ei saa abi küsida. Üks kolmanda klassi õpilane tõi välja, et kodus on ema pärast raske õppida. Distantsõppe meeldivaks pooleks toodi kõige enam välja rahulikku keskkonda, saab ise valida õppimiseks sobiva aja ja tempo ja et saab ka kauem magada.

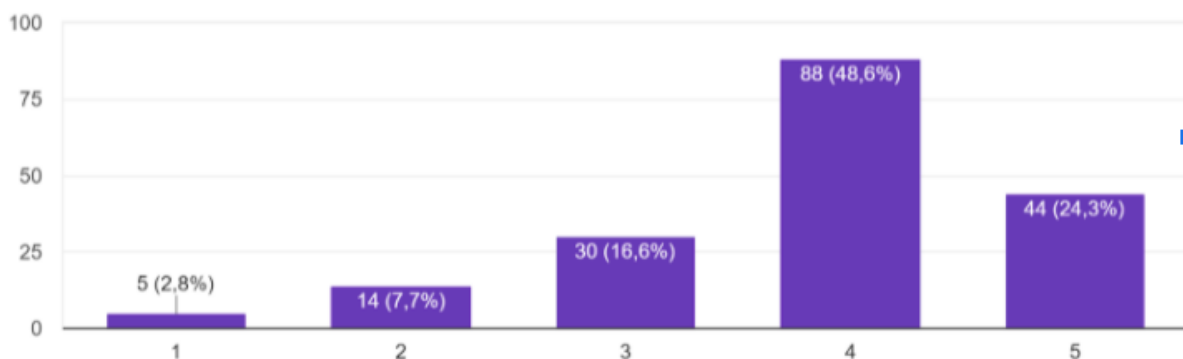
4.-9. klass tundis samuti puudust võimalusest abi küsida ja meeldib võimalus kauem magada.

Positiivsena toodi välja rahulikku keskkonda õppimiseks ja seda, et kõik tunnid ei toimunud ja osad tunnid kestsid lühemalt kui muidu. Negatiivse poolena toodi välja, et ei näe sõpru, kohati on õpetajast raske aru saada. Mõni õpilane tõi ka välja, et ta kardab videotundides rääkida. Distantsõppel on õpilastel probleeme ka tehnilise poolega. Ja ka selles vanusegrupis tõi üks õpilane välja, et kuna ema on kodune, siis on jube raske kogu päeva temaga kodus olla. Aga üldiselt siiski toodi välja, et saadi vanematelt rohkem abi õppimisel.

Ka lapsevanemad tõi välja probleemi tehnilise poolega. Kui kogu pere pidi kasutama internetti samal ajal, siis tekkis nt probleeme interneti mahuga, puudu oli arvuteid ja puudus ka teadlikkus kõigist IT võimalustest. Tunnid oleksid võinud toimuda tunniplaani järgi. HEV lastel oli raske, kuna ei saanud tõhustatud tuge.

Distantsõpe on pingutust nõudev kõigile osapooltele, aga positiivne on see, et lapsevanemad tõi välja, et iga korraga läks asi aina paremaks ja lapse vastutus kasvas.

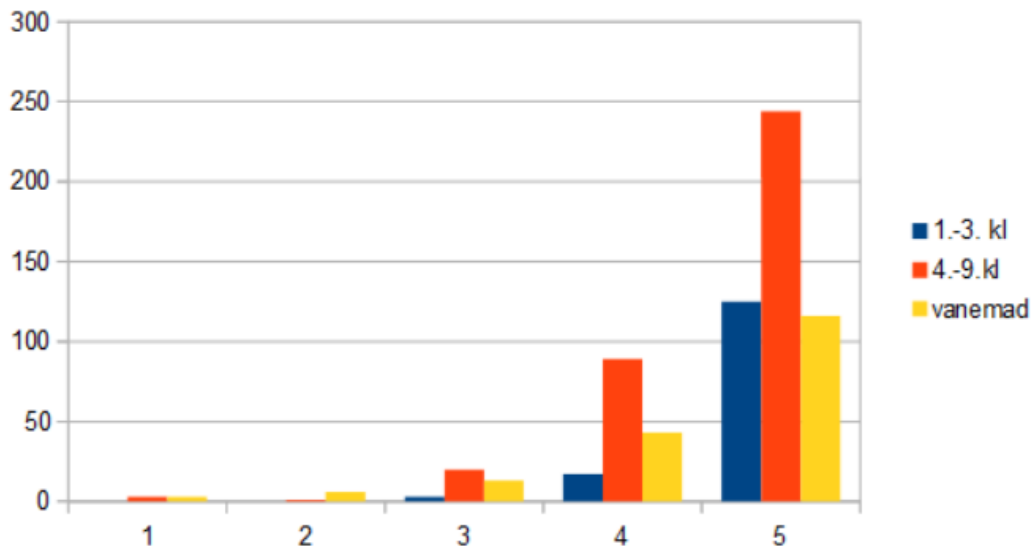
Kuidas hindad kooli toimetulekut korona aja korraldustega? (maskid, vaktsiinid, isolatsioonid, testid, infoselgus jmt)

Siinkohal uurisime vaid lapsevanemate hinnangut. Üldiselt võib rahule jääda. Kõige rohkem segadust paistab olevat isolatsiooni aja arvestamisega erinevates olukordades. Samuti väljendatakse eriarvamusi vaktsineerimis- või maski kohustuse osas jne. Mõnel on asjad segasemad, teisel selgemad. Õpetajate operatiivne infovahetus paistab erinev.

“Väga segane on käitumine eneseisolatsiooni ajal; teste jagatakse mittevaktsineeritud õpilastele, neile aga, kes on vaktsineeritud ja kõhivad, testid ette ei ole nähtud?! Kool on hästi hakkama saanud, riiklikud korraldused ise on küsitavad.”

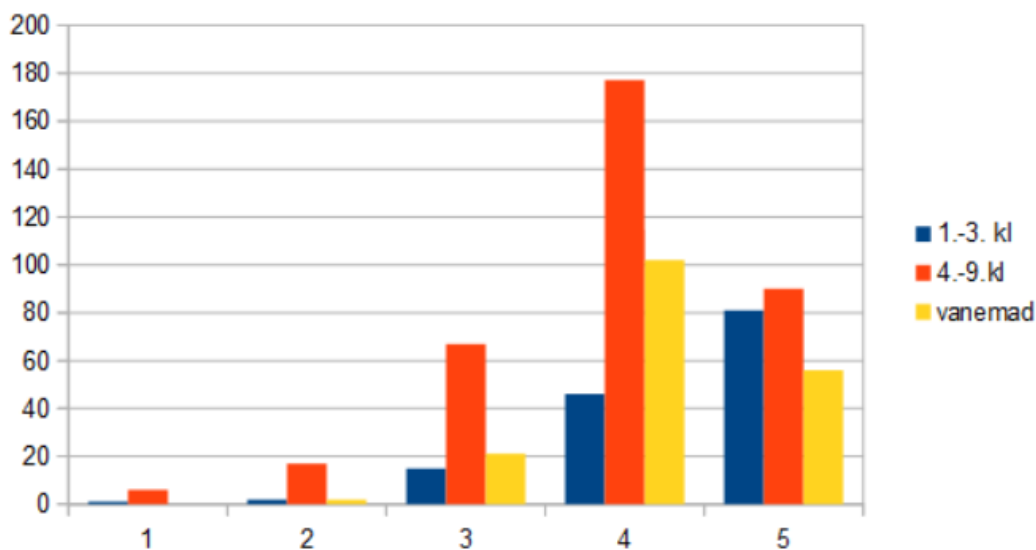
Kuidas hindad oma klassijuhatajat?

See on igas vastaja grupis punkt, kus on tõesti palju kiitust ja oma klassijuhataja on enamasti ikkagi see kõige parem. Eriti rahul on algastme õpilased. Kriitikameel näib arenevat alles keskastmes. Tundub, et laias laastus on ka nii, et mida toredam on klassijuhataja, seda rohkem hinnatakse ka kaasõpilasi. Ehk, et hea aura on loodud mingisuguses vastatikuses koosmõjus. Vaid ühel juhul joonistus välja klass, kus õpilased tunduvad probleemsed, aga klassijuhataja saab ikkagi kiita, mis annab lootust, et ka õpilased ühel hetkel sobituvad. Siiski joonistuvad välja mõned mured. Tundub, et kooli peale on vähemalt üks klassijuhataja, kes ei ole saatnud lapsevanematele ühtegi kirja ega suhelnud muul viisil. Mitu lapsevanemat ootaks rohkem tagasisidet kui on olnud probleem lapsega. Huvi oleks lahendusele kaasa aidata. Siinkohal oodatakse pigem vahetut teavitust, mitte kunagi hiljem mainimist.

Julgustame õpetajaid jätkuvalt vanematega suhtlema. See, et teie kirjadele ei vastata, ei pruugi tähendada, et neid ei loeta. See kui lapsega on probleeme ei tähenda alati, et vanem ei hooli. Ühtlasi paneme ka vanematele südamele samad asjad. Kui on muresid, siis andke sellest teada, otsige lahendusi koos õpetajaga õigeaegselt.

Kuidas hindad klassikaaslast?

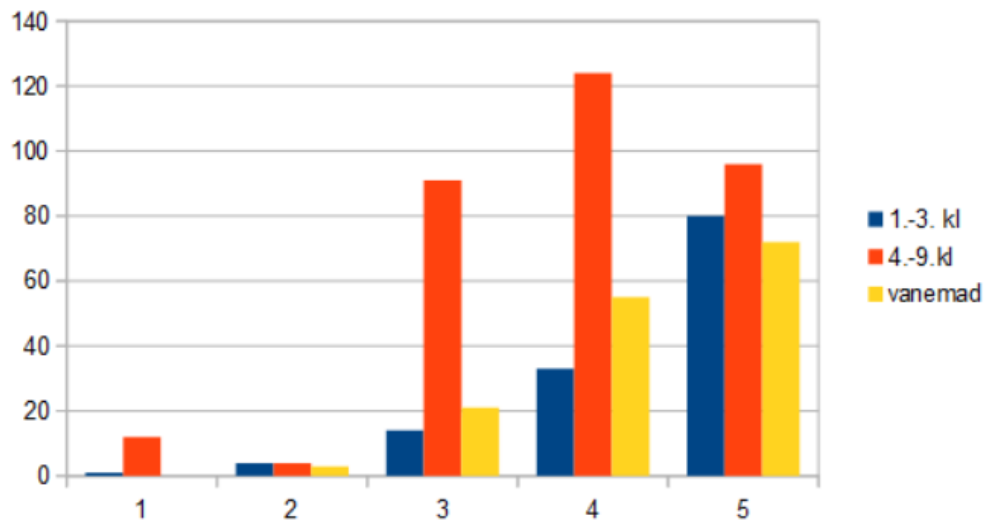

1.-3. klass hindab kaasõpilasi väga kõrgelt, aga poisid kipuvad eelistama tüdrukuid ja vastupidi. Küll on poisid lollid ja tüdrukud toredad, küll on tüdrukud imelikud ja poisid ägedad. Tundub, et vanusega see mure laheneb.

4.-9. klass hindab oma klassi pigem heaks. Hinnatakse seda kui on koos lõbus, teineteise aitamist, koos tegemisi jmt. Pahaks pannakse eelkõige tunni korra segamist, lärmakust, ropendamist, kiusamist. Lapsevanematel palusime hinnata klassi kollektiivi (sh õpilased, vanemad, klassijuhataja), üldiselt ollakse rahul. Vaid paaril korral tuuakse välja, et mõni „lamemaalane“ teeb elu keeruliseks. Kui üks vanem tunneb, et lapsevanemad võiks aktiivsemad olla, siis teine jälle arvab, et ongi toredad ja aktiivsed koos. Noorema astme vanemad kurdavad, et pole ju kokku saanudki ja ei tunne siiani üksteist. Ka vanemad tunnevad puudust koosolemisest.

Selgelt eristuvad mõned klassid, kuhu on sattunud rohkem probleemkäitujaid kui üks. Mõnel juhul jääb mulje, et õpetajad on ka hädas. See on nüüd koht, kus küsitluse tulemus annab alust teemasse jätkuvalt süveneda ja juhtkonna poolt vajadusel abi pakkuda. Õnneks on need juhtumid vähemalt küsitluse põhjal üksikud ja nagu sissejuhatuses mainitud, eelinfo ka varem olemas ning teemaga tegeletakse niigi. Suur tänu vastanutele, kes on esitanud siinkohal olulist konstruktiivset kriitikat.

Kuidas hindad kooli arsti?

Repliigi korras - oleme teadlikud, et koolis töötab tegelikult medõde, lihtsalt lastele on sellises sõnastuses selgem, kellega tegu. Nooremad õpilased ja lapsevanemad hindavad kooli med.teenust väga heaks. Ollakse tänulikud, et ta alati helistab ja tunneb muret. Nõu on ajalik ja suhtumine lapsesse sõbralik.

Vanemad õpilased on pisu kriitilisemad. Ühel juhul on õpilane pahane, et kutsutakse olulisel hetkel tunnist välja ja siis jäetakse kabineti ukse taha ootama. Ilmselgelt on tegu erandiga, enamasti kui näiteks aineõpetaja/õpilane ütleb, et see aine on lapsele raske või tund oluline, siis lepitakse kokku muu aeg. Paar kommentaari kurdab, et peavalu- või palavikurohtu ei anta. Siinkohal tuleb mainida, et kui lapsevanemat kätte ei saada, siis med.töötaja võib kaaluda rohu mitte andmist. Rohud on kabineti olemas ja loomulikult neid ka vajadusel antakse. On kurtmisi, et teda pole kunagi kohal. Jah, töö iseloom nõuab ka maja peal liikumist, ent kiireloomuliste asjade korral on tema number nii ukسل olemas kui õpetajatel teada. Enamasti töötatakse kahekesi ja vähemalt üks neist peaks kohal olema. Paberlipikutega allkirja korjamist peetakse pisut iganenuks, seda teemat on ka hoolekogus käsitletud, et allkirju ja ka muud infot võiks anda elektrooniliselt. Samas pole ka lapsevanemate mailidele vastamise protsent 100. Vaatame, kui ruttu me siin areneda suudame.

Siiski tundub, et ka koroonatingimustes on meditsiinipersonal suutnud saavutada piisava infovahetuse ning vapralt vastu pidanud.

„Meie kooliarst on väga hea meditsiinis, sõbralik, abivalmis ja tore; Selline, nagu üks arst olema peab. Ainukeseks probleemiks on see, et tihtipeale pole teda vajadusel leida; Ma ei käi tavaliselt meie kooli arsti juures, aga muidu on päris hea..”

Kellega sa räägid, kui sul on koolis mure?

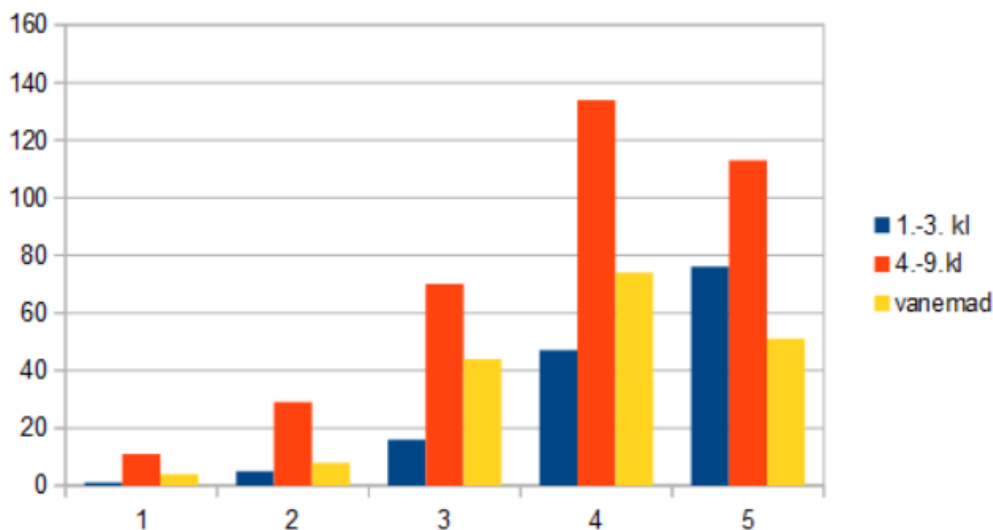
1.-3. klass. Pöördub murega klassijuhataja, oma pere ja sõprade poole. Ja alati saadakse abi.

4.-6. klass pöördub murega oma pere, sõprade ja alles siis klassijuhataja poole. Murettekitav on õpilaste arv, kes ei pöördu kellegi poole (60tk). Loodame, et seda numbrit saab edaspidi väiksemaks tuua. Võin vaid kinnitada, et vaimse tervise teemal on kooli hoolekogul hetkel põhiline fookus.

Õnneks enamus abi küsijaid siiski ka abi ühest või teisest allikast saab. Mõnel juhul ei otsita abi, kuna saadakse ise hakkama, aga see ei pisenda hädasolijate muret.

Lapsevanemad pöörduvad enamasti klassijuhataja poole. Poole vähem teiste lapsevanemate poole ja oluliselt vähem aineõpetajate poole. Loodetavasti on kõik teadlikud ka tugisüsteemide võimalusest. Samuti on täiesti mõistlik abi otseallikast mittesaamise korral pöörduda hoolekogu või juhtkonna poole. Lõppude lõpuks oleme me kõik parema koolipäeva eest väljas.

Kuidas hindad Koolitoitu?

1.-3. klass. Üldiselt ollakse rahul ja väga rahul, kõht saadakse 51% juhul alati täis, vahel jääb ka kõht tühjaks, kuna sel päeval lauale kaetud toit ei maitse.

4.-9. klass. Üldine hinnang toidule on siiski hea. 28% saab alati kõhu täis ja 46% vahest ei saa. Kõht jääb tühjaks põhiliselt ajanappusest ja hoolimata valikmenüüst ka selle tõttu, et midagi ei meeldi.

Samuti kurdab ka mõni portsu suuruse üle, aga see ei ole valdav.

“Vahel nad panevad liiga palju, vahel liiga vähe; Liiga pikk rida on, ja vahest on ainult toidud menüüs, mis mulle ei meeldi; Kartulid on kas liiga toored või valmis ja toidus on alati karvu; Aega jääb väheks ja trügitakse ette.”

Lapsevanematel on mured samad - liiga pikad järjekorrad, söömiseks aega vähe, valima peab söömise ja tundi hilinemise vahel. Mure kartulitega tundub selle aasta märksõna.

“Pikad järjekorrad, toit pidi ok olema; Toit iseenesest pidi olema söödav, aga portsud väikesed ja

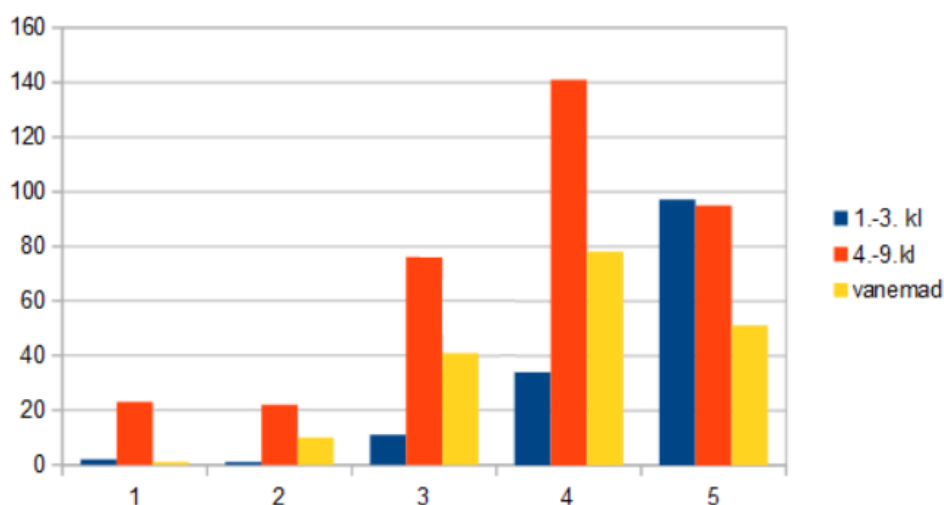
aega söömiseks vähe. On päevi, millal laps tuleb koju ja on jäänud koolis söömata, kuna aega lihtsalt pole ja tundidesse hilineda ei tohi; Väga pikad järjekorrad ja laps jääb tihti toidust ilma kui ei riski tundi hilinemisega; Koolitoit saab pea igapäevast kiitust. Ja söökla töötajad ise ka; Laps praktiliselt koolitoitu ei söö. Sooviksime ka algklassilastele võimalust saada taimetoitu (mitte veganit), mida minu teada vanematele pakutakse.”

Söökla juhataja Smidt paneb kõigile südamele, et kui on toidu suhtes mingeid pretensioone võiks seda ennekõike vahetult teenindajatele edasi anda, sel juhul saaks olukorda operatiivselt parandada või vähemalt selgitada. Toore kartuli probleem on temale üllatav. Juuksekarvu satub taldrikule tõenäoliselt ka lahtiste juustega sööjate poolt, kõõgis käiakse juuksed kinni ja kaetult.

Ootuspärane on, et kõige keerulisem on sööklas neljandikel, kes alles harjuvad seal enda eest seisma ja pelgavad suuri. Mõnes mõttes on see suure kooli omapära, et siin tulebki suures seltskonnas hakkama saada. Neile, kellele päriselt ei sobi rahvarohkus, müra jmt tulnuks omal ajal lapsele väiksemat kooli kaaluda. Teisalt on selle aasta omapära, et kohati pelgavad lõpuklasside õpilased sööklas hoopis väiksemaid, sest nii kui osadel klassijuhataja kõrvalt ära kaob, muutuvad nad “härge täis”. Eks ilmnebki mõlemat. Tõenäoliselt on uues koolis suuremate ja väiksemate rollijaotused veel kujunemisel ja loodetavasti toob ka aeg ise sellele olukorrale leevendust. Õpetajad ja vanemad kaasõpilased tegelevad selgitustöö ja sekkumisega pidevalt.

Kokkuvõtvalt võiks öelda, et hoolimata gümnaasiumi lahkumisest pole olukord kõigi eelduste kohaselt siiski oluliselt paranenud. Hoolekogu on teemat arutanud ka oma selle õppeaasta koosolekul. Tundub, et õpetajad ja lapsevanemad ootavad direktorilt ametlikku vahetundide jagamist, kus nooremad sööksid esimeses vahetunnis ja suuremad teises söögivahetunnis. Direktor aga ei soovi sellega piirata paindlikkust, mis on teinekord puhtalt tunniplaani tõttu hädavajalik. Seega on tegelikult koolis jätkuvalt olukord, kus klassijuhatajad peavad oma klassi eest seisma ja aineõpetajatega olenevalt tunniplaanis söömise kellaajad kokku leppima, et lapsed ei peaks tundi hilinemise hirmus söömata jääma. Varasema kogemuse põhjal on see ju võimalik. Hetkel on võti tahes tahtmata klassijuhataja käes.

Kuidas hindad Stuudiumi?

1.-3. klass hindab Stuudiumit kõige kõrgemalt, ilmselt juba ka seetõttu, et varasemad süsteemid pole jõudnud kinnistuda. Esimene klass ju ei tunnegi muud. Kasutatakse päevikuna, õppimise vaatamiseks,

õpetajaga suhtlemiseks. Kasutusel on see nii arvutis kui telefonis.

4.-9. klass on juba pisut kriitilisem, sest neil on võrdlusmoment E-kooliga. On ka mõned kommentaarid, et E-kool meeldis rohkem, aga enamasti eelistatakse Stuudiumi. Vaadatakse õppimist ja hindeid, suheldakse õpetajaga. Kasutatakse telefonis äpina ja ka arvutis.

Osade lapsevanemate hinnangul vajab veel palju harjumist, teised peavad E-kooli lihtsamaks.

„Sooviks juhendamist või juhendit, kuidas näiteks kirju saata oma klassi grupile jne ; Harjumine võtab oodatust rohkem aega, kõik koolid oleksid võinud jääda ühte süsteemi, hetkel minul on teises koolis teisel lapsel e kool ja lasteaia veel eliid, väga tüütu; Sageli on ühe aine info mitmes kohas ja läheb aega, et leida vajalik (nt failid, mis kodutööna täita antud jms). „

Kas oled kooliellu piisavalt kaasatud?

81,8% vanematest tunneb, et on täpselt parasjagu kaasatud kooli tegemistesse. 16 korral on vastatud, et arvamust küsitakse, aga sellega ei tegeleta ega arvestata ja 10 inimest sooviks rohkem kaasatud olla. 3 inimest arvavad, et ei kaasata üldse. Arvan, et siinkohal võime küll väga rahul olla. Loodan, et need 10, kes soovivad rohkem kaasatud olla leiavad endale väljundi kas klassijuhtaja või hoolekogu abil. Andke endast märku.

Muud mõtted koolielu parendamiseks.

1.-3.klass: valdavalt ollakse rahul ja ei soovita midagi muuta. Välja on pakutud paaris vastuses, et soovitakse õuevahetundi ja rohkem õuesõppetunde, telefoni vahetundi, jalka tundi.

„Võiks olla iga päev õue tund; et vahetundides rohkemates kohtades käia ; et saaks vahest jäätist nagu lasteaia; Õues võiks rohkem tegevust olla; Tunnid võiksid hakata hiljem.“

Uutele vanematele teadmiseks, et koolipäeva alguse muudatust kaaluti eelmisel kevadel seoses Hariduse Kooli ja Riigigümnaasiumi hilisemate algusaegadega ka meie koolis, aga kuna selge enamus oli uuringus selle vastu, siis sellest lähiajal ilmselt realselt ei räägita.

4.-9. klass: soovitakse pikemaid söögivahetunde, igatsetakse tagasi E-kooli ja endist gümnaasiumi. Üldine koolielu võiks olla vaheldusrikkam ja õppetöö lõbusam, välja on toodud õuevahetunnid ja õuesõppetunnid, rohkem kehalise kasvatus tunde soovitakse, rohkem klassidevahelist ühistegevust. Kurdetakse, et liiga palju antakse koduseid ülesandeid. Mõnel juhul on vastatud, et leidub probleemseid õpetajaid ja et kool võiks hakata mõnel päeval hiljem. Palju on ka vastuseid, kus ollakse kõigega rahul ja muuta ei soovita midagi. Kuuendikel on probleeme matemaatikaga.

„Vähem kodutöid, rohkem loovaid ülesandeid näiteks kahoot ja vähem tunde; Tunnid võiksid lõbusamalt sisustatud. Näiteks teha kahooti; Ekool võiks olla, gümnaasium võiks olla; Ma lihtsalt tahan, et mõned õpetajad ei karjuks minu klassikaaslastele; Meie kool võiks hiljem alata võiks olla suurem keelevelik; Klassipildid võiks koridori pealt ära muuta. Ja mingi psühholoogi sarnane isik võiks koolis olla Liinale lisaks (näiteks Birgit Põld); TANTSUVAHETUNNID!!!!; Õpetajad võiksid olla rohkem avatud ja vastuvõtlikumad õpilaste ettepanekutele; Mugavamad toolid palun; üritusi vanemate klassidega rohkem.“

Lapsevanemate ettepanekud: soovitakse rohkem ühisüritusi lastega, söögivahetunnid ja toitlustuse teistsugune korralduse on endiselt teemaks, tugiteenustest tuntakse puudust, osade õpetajatega on

probleeme, probleemne akustika, mure koolikiusamise pärast, ühel vanemal on mure ujula suurte akende pärast.

Kommentaarina lisaks, et kooli hoolekogule on tulnud sügisel kaks muret ujula akende teemal. Arutasime seda küsimust viimasel hoolekogu koosolekul, mille protokoll on kooli lehelt leitav. Tulemusena otsustati, et avarad aknad on igal juhul parem lahendus kui enne, nii tervislikust (loomulik päevavalgus) kui ka esteetilisest seisukohast (ilus vaade eri aastaaegadel, avaram ruum). Me külastame ju avalikke spaasid ja randu ega eelda, et iga nurga taga on kahtlased isikud. Esiteks oleksid nad õpetajatele sama nähtavad. Kõige rohkem võib noori häirida hoopis vastassoo esindajate viibimine samal ajal ujulas, aga sellega lihtsalt peab toime tulema. Lohutuseks muretsejatele võib öelda, et enamasti ollakse vees, peanupp ainult paistab ja tegeletakse oma tunni ülesandega.

On hea meel, et küsitlusest ei tule esile eelmisel koosolekul käsitletud suurt muret koolikoti raskuse pärast. Tundub, et toona antud vastused ja pakutud lahendused on vähemalt mingil määral leevendust andnud. Nii või teisiti on see teema alati jälgimise all. Sama võib öelda garderoobikappide olukorra kohta, loodetavasti ongi olukord parem.

Kõik saadud vastused aitavad meid hoida päevakorral olulisi probleeme. Ükski mure ei tohi jääda tähelepanuta. Samuti on meil põhjust tunda ka rõõmu, et nii palju märgatakse positiivset. See väärrib tunnustust, sest ainult nii saamegi luua/hoida sõbralikumat keskkonda.

Kui teile tundub, et teie teema on niigi pikast kokkuvõttest välja jäänud, siis palun uurige oma klassi esindajalt või hoolekogu esimeestelt otse, kas sellega on tegeletud.

Jõudu ja jaksu kogu kooliperele igapäevaste asjatoimetuste sujuval korraldamisel!